

БІЛЬШОВИЦЬКИМ ШЛЯХОМ

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому райради депутатів трудящих, Запорізької області

№ 92(3549) | Неділя, 12 листопада 1950 року | Ціна 15 коп.

ПАРАД І ДЕМОНСТРАЦІЯ НА КРАСНІЙ ПЛОЩІ

Листопадовий ранок на Красній площі в серці нашої Батьківщини—Москві.

Урочисто-величава Красна площа в ці останні хвилини перед жовтневим парадом. Строгі лінії військ, повернуті обличчям до Кремля, і радісно-жваві люди на трибунах, повернуті обличчям до військ. Люди бойового подвигу і мирної трудової слави зібралися сьогодні біля підніжжя Ленінського мавзолею, щоб гідно відзначити великі роковини.

На гранітну трибуну мавзолею піднімаються товариші В. М. Молотов, К. Є. Ворошилов, А. І. Мікоян, Л. М. Каганович, М. О. Булганін, А. А. Андрєєв, М. С. Хрущов, О. М. Косігін, М. М. Шверник, М. А. Суслов, П. К. Пономаренко, М. Ф. Шкірятов.

Б'ють кремлівські куранти. Із Спаських воріт виїжджає на Красну площу маршал Радянського Союзу С. М. Будьонний. Приймаючи рапорт командуючого парадом—генерал-полковника Артем'єва, Маршал Будьонний об'їжджає війська. Спочатку над Красною площею, а потім над прилеглими до неї вулицями, то віддаляючись, то наближаючись, перекочується гомове російське «ура»!

Об'їзд військ закінчений. Маршал Будьонний повертається на Красну площу. Дзвється триумфуюча мелодія «Славься...», її змінюють закличні звуки фанфар.

Піднявшись на трибуну мавзолею, Маршал Радянського Союзу С. М. Будьонний звер-

тається з промовою до військ, які стоять на площі, до Збройних Сил країни, до всього радянського народу.

Величезний зведений оркестр виконує Державний Гімн СРСР. Могутнім акомпанементом звучить з-за кремлівських стін гуркіт гарматних залпів на честь 33-х роковин Великого Жовтня.

Мить тиші. Потім—розмірені кроки лівійних з червоними прапорами на примкнутих штиках гвинтівки, переклик команди, маршовий дроб барабанів. Знову зазвучав оркестр. Парад почався.

Гордістю за свою велику Батьківщину, за її незламну могутність наповнюється серце кожного, кому пощастило побачити це незабутнє видовище.

Парад закінчений. Починається святкова демонстрація трудящих столиці.

Жовтнева демонстрація була новим яскравим свідченням неухильного прагнення трудящих столиці разом з усім радянським народом зміцнювати справу миру, їх готовності віддати всі сили побудові комуністичного суспільства в нашій країні.

Святковий похід знову продемонстрував єдність і згуртованість радянських людей навколо уряду і більшовицької партії, безмежну любов і відданість товаришеві Сталіну—нашньому і організатору всіх наших перемог, прапороносцю миру в усьому світі.

(ТАРС).

Святкування Великого Жовтня у місті В. Токмак

Місто—в святковому вбранні. Всюди—лозунги, плакати, портрети великих вождів більшовицької партії і радянської держави—В. І. Леніна і Й. В. Сталіна та їх соратників.

На вулицях урочисте пожвавлення. Одна за одною прибували колони демонстрантів. Під звуки урочистих маршів і веселих пісень демонстранти прямували до трибуни, розташованої поблизу будинку райвиконкому. Тут відбувся мітинг.

Відкриваючи його, голова виконкому райради депутатів трудящих тов. Іванченко палко вітав демонстрантів з великим всенародним святом—33-ю річницею Великої Жовтневої соціалістичної революції. Він говорив про героїчну працю радянських людей, які, не шко-

дуючи сил і енергії, успішно будують своє щасливе майбутнє—комунізм, які віддають весь свій труд в ім'я перемоги миру в усьому світі.

Учасників святкової демонстрації привітали в своїх промовах секретар райкому КП(б)У тов. Бандуристий, секретар райкому комсомолу тов. Якубовський, директор середньої школи № 4 тов. Платаш, піонерка Дюжє, голова колгоспу ім. Сталіна тов. Яковенко та ін.

Тисячі трудящих міста продемонстрували в день 33-ої річниці Великого Жовтня свою непохитну єдність і згуртованість навколо радянського уряду, більшовицької партії, навколо свого вождя і вчителя—прапороносця миру в усьому світі товариша Сталіна.

Урочисто і радісно провели святкування 33-ої річниці Великого Жовтня трудящі міста Молочанськ і колгоспники району. Після мітингів, поведо-

в відбулися масові гуляння трудящих. Десятки гуртків художньої самодіяльності виступили з святковими концертами.

Великі успіхи, досягнуті нашою країною за післявоєнний час, є результатом героїчної праці радянських людей і правильної політики комуністичної партії.

Хай живе велика партія Леніна—Сталіна—наш хненник і організатор перемог комунізму!

За зразкове проведення сільськогосподарських робіт 1950 року, дострокове виконання державних планів хлібозаготівель і поставок інших сільськогосподарських продуктів та успішне виконання плану розвитку громадського продуктивного тваринництва, рішенням виконкому районної Ради депутатів трудящих і бюро райкому КП(б)У на районну Дошку Пошани заносяться колгоспи:

1. **Ім. СТАЛІНА**—голова колгоспу М. В. ЯКОВЕНКО, секретар парторганізації С. І. БИЧЕНКО.
2. **Ім. ЛЕНІНА**—голова колгоспу М. Ф. САВИЦЬКИЙ, секретар парторганізації М. М. УМАНСЬКИЙ.
3. **„ГІГАНТ“**—голова колгоспу Г. А. ХІЛЬКО, секретар парторганізації П. Г. КИРДАН.
4. **Ім. ТЕЛЬМАНА**—голова колгоспу Ф. О. ДЖОС, секретар парторганізації С. О. ШИПАНОВ.

АГІТАТОР ДЕСЯТИХАТКИ

Людно в ці дні в хаті Назаренка Степана, колгоспника сільськогосподарської артілі ім. Маленкова. Вечорами сюди збираються виборці з усієї десятихатки, щоб послухати свого агітатора комуніста Миколу Чудновського.

Відповідальна і почесна робота агітатора під час виборчої кампанії. Тов. Чудновський блискуче справляється з нею. Готуючись до бесід, він заздалегідь підбирає, відповідно до теми, літературу.

Розповідаючи виборцям про радянський виборчий закон та про його переваги над виборчим «законом» капіталістичних

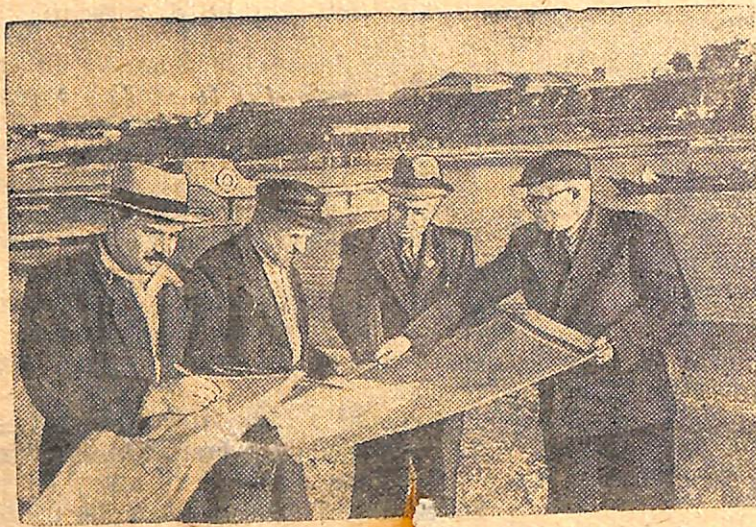
держав, т. Чудновський висвітлює міжнародне становище та боротьбу трудящих в капіталістичних країнах за свої права, за мир і демократію.

Використовуючи в своїй роботі газети та журнали, агітатор має тісний зв'язок з своєю партійною організацією, яка керує повсякденною роботою усього агітколективу.

Цікаві розповіді про виборчу систему нашої країни, про величні будови сталінської епохи та вичерпні відповіді на всі запитання виборців роблять бесіди агітатора т. Чудновського зрозумілими і корисними.

К. КАВУН,
секретар сільради.

Будови на Дніпрі—всенародна справа

У районі будівництва Каховського гідровузла провадяться розвідувальні роботи, які стануть за основу для проектування гідроелектростанції, водосховища, судноплавного шлюзу та каналу.

На знімку (зліва направо): головний архітектор Херсонської області Юрій Костянтинович НАСЄДКІН, заступник головного інженера Двипробуду Григорій Кіндратович ЛЕВИЦЬКИЙ, керівник бюро продуктивних робіт Українського відділення тресту „Гідроенергопроект“ Михайло Мойсейович ЧЕРНЯВСЬКИЙ та керівник бюро Дніпра Українського відділення тресту „Гідроенергопроект“ Федір Васильович ЛУХТАНОВ у районі будівництва Каховського гідровузла.

Фото А. Красовського (Прескляше РАТАУ).

ПЛЕНУМ РАЙКОМУ КП(б)У

Днями відбувся черговий Пленум райкому КП(б)У. Пленум заслухав і обговорив два питання: «Завдання партійних організацій в зв'язку з виборами до місцевих Рад депутатів трудящих», і «Про створення спортивного товариства «Колгоспник».

З доповіддю по першому питанню виступив секретар райкому КП(б)У тов. Бандуристий.

Відмітивши успішне проведення в цьому році сільськогосподарських робіт в районі: дострокове виконання плану хлібозаготівель, проведення своєчасно і на високому агротехнічному рівні осінньої сівби, дострокове завершення оранки зябу та успіхи в розвитку громадського тваринництва, доповідач піддав критиці ряд недоліків у підготовці до виборів місцевих Рад та відставання промислових підприємств у виконанні виробничих завдань.

—У підготовці до виборів,— каже т. Бандуристий,—ми маємо ряд істотних недоліків, особливо в проведенні агітаційної роботи. Більшість агітпунктів існують лише формально, в них потрібна робота не проводиться. Надто слабо розгорнута наочна агітація: закликів щодо виборів майже ніде не видно, стінні газети, присвячені підготовці до виборів, не виходять.—Масово-агітаційна робота майже не пов'язується з виконанням завдань, особливо промислових підприємств, і не дивно, що більшість цих підприємств відстають.

Виступаючи товариші Очеретько, Якубовський, Тимошенко, Тарасенко, Кирдан, Біндер, Солодкий, Кулабухов, Іванченков та інші також піддали гострій критиці слабу агітаційну та організаційну роботу місцевих Рад та первинних парторганізацій у зв'язку з підготовкою до виборів.

По другому питанню з доповіддю виступив секретар райкому КП(б)У тов. Малєгін.

Доповідач і виступаючи суворо і справедливо критикували окремі правління колгоспів за те, що вони ігнорують таку важливу державну справу, як розгортання фізкультури і спорту на селі, що гальмує створенню добровільного спортивного товариства «Колгоспник» та розгортання його роботи.

По обом питаннях Пленум прийняв розгорнуті рішення.

Інформаційне повідомлення

Учора—11 листопада, о 6 годині вечора, розпочала свою роботу 21-а районна комсомольська конференція.

Конференція заслухала і обговорила звіти секретаря райкому ЛКСМУ т. Якубовського і ревізійної комісії, обере новий склад райкому ЛКСМУ, ревізійної комісії та делегатів на обласну комсомольську конференцію.

33-і роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції

Доповідь М. О. БУЛГАНІНА на урочистому засіданні Московської Ради 6 листопада 1950 року

Товариші!

Сьогодні народи Радянського Союзу святкують тридцять треті роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції, яка поклала початок нової епохи, епохи визволення трудящих від капіталістичного рабства.

Жовтнева революція викликала до життя небувалу творчу енергію й ініціативу нашого народу. Керовані комуністичною партією, радянські люди показали небачений героїзм як у мирній праці, так і у воєнному захисті своєї Вітчизни. Подолавши серйозні труднощі на своєму шляху, радянський народ у короткий історичний строк створив радянський соціалістичний лад і нині впевнено йде до великої мети—комунізму.

Наш радянський лад, який виник в результаті перемоги Жовтневої революції, робить великий перетворюючий вплив на розвиток усього світової історії. Принципи, проголошені Жовтневою рево-

люцією, об'єднують нині могутній табір соціалізму й демократії, очолюваний Радянським Союзом. Ми по праву відзначаємо це як перемогу ідей марксизму-ленінізму.

Усім ходом подій підтверджена правильність марксистсько-ленінського вчення про неминучу загибель капіталізму, який вступив на рубежі XIX і XX століть в останню стадію свого розвитку—стадію імперіалізму. Підтвердився науковий висновок марксизму-ленінізму про те, що робітничий клас на чолі з революційною марксистською партією є силою, здатною підняти трудящих на визволення від капіталізму, взяти на себе державне керівництво суспільством і здійснити благородну мету побудови соціалізму. На досвіді будівництва радянської держави, яка показує приклад братерського співробітництва націй, народи інших країн переконуються у перевазі соціалізму над капіталізмом, у правоті і життєвій силі марксизму-ленінізму.

I.

Історичні успіхи Радянського Союзу по лінії його внутрішнього розвитку

Тридцять треті роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції радянський народ зустрічає великими успіхами в усіх галузях політичного, господарського і культурного життя.

Головний підсумок, з яким ми прийшли до роковин Жовтневої революції, полягає в тому, що ще більше зросла й зміцніла політична та економічна сила Радянської соціалістичної держави. За післявоєнні роки не тільки серед радянських людей, але й серед трудящих інших країн, ще більш піднявся авторитет радянської влади—найдемократичнішої влади в світі, яка користується повним довірям і любов'ю свого народу. Наш радянський лад забезпечує активну участь у державному й громадському житті найширших народних мас і служить найкращою формою розвитку їх творчих сил. Керівною і спрямовуючою силою нашої держави є комуністична партія, політику якої радянські люди вважають своєю політикою, бачачи в ній втілення своїх інтересів. У світі нема жодного буржуазного уряду, внутрішнє політичне становище якого було б таке ж міцне й непорушне, як міцне й непорушне становище Радянського Уряду (Оплески).

Успіхи, досягнуті Радянським Союзом у роки мирного розвитку, ще більше зміцнили в нашому народі почуття радянського патріотизму, сила якого, як учить товариш Сталін, полягає в тому, що він має своєю основою не расові чи націоналістичні забобони, а глибоку відданість і вірність народу своєї Батьківщині, братерське співробітництво трудящих усіх націй нашої країни.

У творчій праці на благо соціалістичної Батьківщини розвиваються й міцніють братерське співробітництво і дружба народів нашої країни. При підтримці всього Радянського Союзу піднялося з руїн і швидко рушило вперед господарство районів, які зазнавали ворожої окупації. В дружній сім'ї народів усі наші республіки добилися за останні роки чималих політичних, господарських і культурних успіхів.

У боротьбі за здійснення великих цілей комуністичного будівництва неухильно міцніє морально-політична єдність радянського суспільства, тісно згуртованого навколо партії й радянської влади. Про це переконливо говорять підсумки виборів Верховної Ради СРСР і Верховних Рад національних республік, що відбувалися в післявоєнний період і приносили блискучу перемогу сталінському блоку комуністів і безпартійних.

Переваги радянського суспільного й державного ладу, які з винятковою силою виявилися в роки війни, так само плідно проявляються і в умовах мирного розвитку.

Основою господарської й культурної діяльності радянського народу в післявоєнний період був п'ятирічний план відбудови й розвитку народного господарства країни на 1946—1950 роки, прийнятий незабаром після закінчення Великої Вітчизняної війни, найтяжчої з усіх воєн, будь-коли пережитих нашою Батьківщиною. Матеріальна шкода, заподіяна воїною нашої країни, була настільки серйозна, що наші вороги будували на цьому свої корисливі розрахунки. Вони сподівались, що ми не зможемо своїми силами вибратися з післявоєнних утруднень. Однак, їх розрахунки виявились безгрунтовними. Радянський Союз знайшов у себе сили й можливості для то-

го, щоб не тільки загоїти рани, заподіяні воїною, але й організувати даліше могутис піднесення промисловості й транспорту, сільського господарства, культури й матеріального добробуту трудящих.

Радянський народ сприйняв п'ятирічний план як бойову програму, яка відповідає його кривим інтересам, і з піднесенням взявся за перетворення цього плану в життя. Керовані комуністичною партією, радянські люди не шкодували сил і праці в боротьбі за виконання й перевиконання післявоєнної п'ятирічки. В ці роки знову проявились прекрасні якості й творчі сили радянського народу, ще більше зросла політична свідомість і громадська активність радянських людей.

Післявоєнна п'ятирічка—це новий славний етап у розвитку нашої країни. Основні завдання п'ятирічного плану полягали в тому, щоб відбудувати потерпілі райони країни, відновити довоєнний рівень промисловості й сільського господарства і потім перевершити цей рівень у значних розмірах. З почуттям гордості за нашу велику Батьківщину ми можемо сказати сьогодні, що ці завдання п'ятирічки успішно виконані. (Оплески).

П'ятирічним планом було встановлено, що продукція всієї промисловості Радянського Союзу в 1950 році повинна збільшитися на 48 процентів порівняно з передвоєнним 1940 роком. Цей рівень виробництва не тільки досягнутий, але й значно перевершений нашою промисловістю. Як відомо, вже в четвертому кварталі 1949 року середньомісячний випуск валової продукції перевершив рівень 1940 року на 53 проценти. В цьому році обсяг промислового виробництва зріс ще більше. Довоєнний рівень по випуску валової продукції промисловості перевершений за десять місяців 1950 року на 70 процентів. (Оплески).

Високі темпи зростання промислового виробництва і розвитку всіх галузей народного господарства забезпечуються значним обсягом капітального будівництва. За минулий період післявоєнної п'ятирічки відбудовано і заново збудовано близько шести тисяч промислових підприємств, не рахуючи дрібних державних і кооперативних підприємств.

Промисловість районів, що потерпіли від війни, не тільки повністю відбудована, але й значно розширена на основі нової і більш сучасної техніки.

Успішно здійснюється завдання першочергової відбудови і розвитку важкої промисловості.

Завдання п'ятирічного плану по розвитку чорної металургії перевиконані. За п'ятирічним планом у 1950 році мало бути вироблено чорних металів на 35 процентів більше ніж у 1940 році. За 10 місяців цього року виробництво чорних металів перевищило довоєнний рівень на 44 проценти, в тому числі виплавка чавуну—на 28 процентів, виплавка сталі—на 48 процентів і виробництва прокату—на 58 процентів.

Щоб добитися цих результатів, нашим металургам і будівельникам довелося чимало попрацювати. Як відомо, під час війни металургійна промисловість Півдня була повністю зруйнована. Тепер вона вся відбудована на новій технічній базі і дає металу більше, ніж до війни. (Оплески). Тривав дальший розвиток чорної металургії в

східних районах країни. Рівень виробництва металу в цих районах вищий від довоєнного в з половиною раза.

Відповідно до завдань п'ятирічного плану галузі кольорової металургії значно розширили виробництво кольорових і рідкісних металів: алюмінію, олова, нікелю, міді, свинцю, цинку, марганцю, вольфрамового і молібденового концентратів.

Перевиконано завдання п'ятирічного плану по видобутку вугілля.

За п'ятирічним планом видобуток вугілля в 1950 році мав зрости на 51 процент проти 1940 року. За десять місяців цього року видобуток вугілля перевищив довоєнний рівень на 57 процентів і розмірами видобутку Радянський Союз вийшов на друге місце в світі. (Оплески).

Відбудовано всю вугільну промисловість Донбасу, повністю зруйновану під час війни. Шахти Донбасу тепер дають вугілля більше ніж до війни, і більше ніж передбачено п'ятирічкою. Донбас знов є найбільшим і наймеханізованішим вугільним басейном країни.

Підмосковний басейн, який також був повністю зруйнований, дає тепер вугілля в три рази більше ніж до війни.

Поряд з відбудовою Донбасу і Мосбасу триває розвиток вугільної промисловості на Уралі, Кузбасі, в Карагандинському басейні і в інших східних районах країни. На сході тепер видобувається вугілля в два з лишком рази більше ніж у довоєнний час. Перевиконується завдання п'ятирічного плану по розширенню нової вугільної бази для районів півночі і Ленінграда—Печорського вугільного басейну. Освоюються нові вугільні родовища в інших районах країни.

Успішно розвивається наша нафтова промисловість. Завдання п'ятирічного плану по видобутку нафти перевиконано. П'ятирічним планом передбачалося збільшити в 1950 році видобуток нафти проти довоєнного на 14 процентів. За десять місяців цього року видобуток нафти перевищив довоєнний рівень на 21 процент.

Повністю відбудовано і технічно переозброєно зруйновану під час війни нафтову промисловість Майкопського і Грозненського нафтових районів і нафтову промисловість Західної України.

Серйозно зросло значення нових нафтових районів на Сході. Створено нові великі нафтові промисли і нафтопереробні заводи в Башкирії, Швидко розвивається видобуток і переробка нафти в Куйбишевській області, в Туркменській, Узбенькій і Казахській республіках. Відкрито великі нафтові родовища в Татарській республіці. Ведуться великі роботи по розвитку видобутку нафти на Сахаліні. Питома вага східних районів у загальному видобутку нафти по Союзу збільшилась до 44 процентів проти 12 процентів у 1940 році.

Нафтопереробна промисловість технічно переозброєна, освоїла і виробляє нові сорти високооктанового авіабензину та інших видів пального і масел.

Виріток електроенергії в останньому році п'ятирічки мав збільшитись порівняно з довоєнним на 70 процентів, а фактично він зріс на 80 процентів. У районах, що потерпіли від війни, де електростанції були повністю зруйновані, швидко відбудовано нові електростанції, перевищили довоєнний рівень.

Швидкими темпами розвивається машинобудівництво.

Успішно виконуються завдання п'ятирічного плану по виробництву машин, механізмів і приладів. П'ятирічним планом було передбачено збільшити випуск устаткування в 1950 році в два рази порівняно з довоєнним. За десять місяців цього року продукція машинобудівництва перевершила довоєнний рівень у 2,2 раза. При цьому виробництво металургійного устаткування збільшилось у 5 разів, випуск парових турбін—у 2,3 раза, великих електромоторів—у 5 разів, нафтової апаратури—більш як у 3 рази, екскаваторів—у 13 разів.

За останні роки радянські машинобудівники спираючись на досягнення вітчизняної науки створили й освоїли багато нових сучасних типів машин і механізмів.

За роки п'ятирічки значно покращало виробництво устаткування в промисловості. Наприклад, доменні печі використовуються краще, ніж у довоєнний час, на 25 процентів, а марганцеві печі—на 32 проценти. Швидкість експлуатаційного буріння нафтовердловин порівняно з довоєнною збільшилась на 43 проценти. Проте, це показує досвід передових робітників, передових

(Продовження на 3 сторінці).

33-і роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції

Доповідь М. О. БУЛГАНІНА на урочистому засіданні Московської Ради 6 листопада 1950 року

(Продовження)

підприємств і цехів, є ще великі резерви і можливості для більш продуктивного використання устаткування.

Успішне впровадження нової техніки дозволило у великих масштабах провести подальше технічне переозброєння народного господарства і підвищити рівень механізації трудомістких і важких робіт. Поряд з цим, технічний прогрес, підвищення кваліфікації наших кадрів і творча ініціатива робітників, інженерів і техніків забезпечили значне зростання продуктивності праці.

П'ятирічним планом було передбачене зростання продуктивності праці у промисловості в 1950 році порівняно з довоєнним рівнем на 36 процентів. Фактично продуктивність праці робітників у промисловості в третьому кварталі 1950 року була вища від довоєнного рівня більш як на 40 процентів. У промисловості проводиться ґрунтовна робота по економії сировини, матеріалів, палива та електроенергії, поліпшенню використання виробничих площ, по прискоренню оборотності оборотних коштів. В результаті цього виконуються і перевиконуються встановлені Урядом плани по зниженню собівартості промислової продукції.

Залізничний транспорт так само, як і промисловість, працює на рівні, що перевищує завдання п'ятирічного плану. П'ятирічним планом було передбачено на 1950 рік збільшити вантажооборот залізничного транспорту порівняно з довоєнним на 28 процентів. За 10 місяців цього року вантажооборот перевищив довоєнний рівень більш як на 40 процентів. Збільшено і оновлено парк локомотивів і вагонів і створено базу вітчизняного електровоза і тепловозобудування.

Значних успіхів досягнуто в сільському господарстві. В цьому році валовий урожай зернових культур становитиме 7 мільярдів 600 мільйонів пудів і перевищить рівень довоєнного 1940 року на 300 з лишком мільйонів пудів. При цьому валовий урожай пшениці перевищує врожай 1940 року на 340 мільйонів пудів.

Валовий урожай бавовни перевищить урожай 1940 року більш як на 40 процентів. Збільшилась урожайність цукрових буряків. Цукрових буряків у цьому році буде зібрано, як мінімум, на 25 мільйонів центнерів більше ніж у 1940 році.

Успішно виконується прийнятий у 1948 році план полезахисних лісонасаджень, впровадження травопільних сівозмін, будівництво ставів і водойм у степових і лісостепових районах європейської частини Союзу. За два роки лісові насадження проведені на площі 1 мільйон 300 тисяч гектарів; у колгоспах і радгоспах цих районів збудовано кілька тисяч ставів і водойм.

У серпні цього року прийнято важливе рішення про перехід на нову систему зрошення на площах, які перевищують 4 мільйони 300 тисяч гектарів. Передбачаючи будівництво тимчасових зрошувальних каналів замість постійних, які утруднювали застосування сучасної машинної техніки землеробства, нова система зрошення дозволить збільшити розміри поливних ділянок і значно підвищити продуктивність праці в зрошуваному землеробстві.

У цьому році зусилля Партії і Уряду були спрямовані на розв'язання центрального завдання в галузі сільського господарства—на всемірний розвиток тваринництва. Виконуючи трирічний план розвитку громадського колгоспного і радгоспного продуктивного тваринництва, колгоспи й радгоспи добились серйозного збільшення поголів'я худоби і підвищили її продуктивність.

Наше тваринництво дуже потерпіло під час війни. У найважливіших сільськогосподарських районах країни на Україні, Північному Кавказі, Білорусії, в Центрально-Чорноземних областях поголів'я худоби, крім невеликої частини евакуйованого на схід і схованого населенням, було повністю знищене. Потерпіло під час війни тваринництво і в інших районах країни. Незважаючи на це, тепер не тільки повністю відновлено довоєнний рівень громадського продуктивного тваринництва, але і в значних розмірах цей рівень перевершено. Поголів'я великої рогатої худоби в колгоспах тепер більше ніж до війни на 38 процентів, овець і кіз—на 65 процентів, свиней—на 55 процентів. Колгоспи й радгоспи добились значного збільшення поголів'я племінної худоби.

У колгоспах і радгоспах здійснюються великі заходи по будівництву впорядкованих тваринницьких приміщень і по створенню кормової бази для тваринництва—освоюються спеціальні кормові сівозміни, розширюються травосіяння, збільшується виробництво силосних культур і кормових

коренеплодів, впроваджуються у виробництво нові виедковрожайні кормові культури—суданка, сорго та інші.

Збільшення виробництва зернових і технічних культур і зростання продукції тваринництва створюють міцну сировинну базу для подальшого піднесення легкої і харчової промисловості.

Партія і Уряд подають велику допомогу колгоспам, радгоспам і машинно-тракторним станціям. Сільське господарство у великій кількості озброюється різноманітною машинною технікою. Наші тракторні заводи і заводи сільськогосподарського машинобудування були зруйновані під час війни; тепер вони всі відбудовані і разом з новозбудованими заводами дають у цьому році сільському господарству: тракторів у переводі на 15-силіні—в 4 рази більше ніж у 1940 році, комбайнів—у 3,8 рази, плугів тракторних—у 4 рази, сівалок тракторних—майже в 6 разів, культиваторів тракторних—більш як у 3 рази.

Хімічна промисловість в дедалі більших розмірах постачає сільському господарству мінеральні добрива. В цьому році сільське господарство одержує фосфорних, калійних і азотних добрив майже в два рази більше ніж у 1940 році.

Ведення великого колективного господарства, оснащеного передовою технікою, вимагає знання економіки колгоспного виробництва, знання основ агротехніки і механізації. З-поміж колгоспників висунулись чудові організатори, керівники і майстри сільського господарства. Але на цьому не можна заспокоюватись. Тому Партія і Уряд ставлять завдання подальшого зміцнення колгоспних кадрів, впровадження в колгоспне виробництво, в практику роботи машинно-тракторних станцій досягнень науки і передового досвіду в сільському господарстві.

Піднесення народного господарства супроводиться збільшенням національного доходу і подальшим зростанням матеріального добробуту і культурного рівня нашого народу.

У капіталістичних країнах лівора частина національного доходу, створюваного трудящими, привласнюється експлуататорськими класами. У радянській соціалістичній системі господарства національний дохід дістається трудящим і розподіляється не в інтересах збагачення експлуататорських класів, а в інтересах систематичного підвищення матеріального становища робітників, селян та інтелігенції і розширення соціалістичного виробництва. Тому зростання національного доходу в радянській країні є найбільш узагальнюючим і яскравим показником зростання матеріального добробуту трудящих мас.

П'ятирічним планом було визначено, що обсяг національного доходу в 1950 році повинен перевищити довоєнний рівень на 38 процентів. Уже в 1949 році національний дохід Радянського Союзу майже досяг цього рівня, а в 1950 році національний дохід перевищити довоєнний рівень у порівнянних цінах більш як на 60 процентів, тобто значно більше ніж це передбачено п'ятирічним планом.

Радянський Уряд, як відомо, здійснив грошову реформу і в 1950 році провів третє числом зниження роздрібних цін на товари масового вжитку. Це привело до ще більшого зміцнення радянського карбованця, до підвищення його купівельної спроможності. Прибутки робітників і службовців, з розрахунку на одного працюючого, збільшились у порівнянних цінах ще в 1949 році проти довоєнного рівня на 24 проценти. Прибутки селян зросли відповідно більш як на 30 процентів. У цьому році відбувається подальше зростання реальної заробітної плати робітників і службовців і збільшення прибутків селян.

У нашій країні, як відомо, нема безробіття. Чисельність робітників і службовців у народному господарстві невинно зростає і тепер перевищує довоєнну чисельність на 22 проценти.

Поліпшення матеріального становища трудящих виявляється в зростанні купівельної спроможності населення і збільшенні обороту торгівлі. В цьому році ми мали можливість направити в державні та кооперативні магазини для продажу населенню, не рахуючи місцевих ресурсів, м'яса і м'ясних продуктів на 35 процентів більше ніж до війни, риби—на 53 проценти, масла та інших жирів—на 60 процентів, цукру і кондитерських виробів—більш як на 30 процентів, бавовняних, шерстяних, шовкових і льняних тканин—на 38 процентів, взуття—на 35 процентів, панчишно-шкарпеткових виробів—на 37 процентів, мила—на 31 процент.

Народне споживання зараз значно перевищує довоєнний рівень.

Партія і Уряд вважають справою першорядної ваги всемірне збільшення житлового фонду країни і, зокрема, подання допомоги робітникам, селянам та інтелігенції в індивідуальному житловому будівництві. За 4 роки і 10 місяців післявоєнної п'ятирічки відбудовано і збудовано жител загальною площею близько 90 мільйонів квадратних метрів. У сільських місцевостях за цей же час відбудовано і збудовано понад 2,5 мільйона житлових будинків. Ці цифри говорять про значний обсяг житлового будівництва в нашій країні. Проте плани житлового будівництва не скрізь виконуються повністю. Житлові будинки в містах і на селі будуються повільно і все ще дорого.

Урядом витрачаються великі кошти на соціально-культурні заходи. В післявоєнні роки в нашій країні відбудовано і збудовано тисячі нових шкіл, бібліотек, дитячих закладів і велику кількість лікарень, санаторіїв, будинків відпочинку, клубів, театрів і кіно.

У початкових, семирічних і середніх школах, технікумах та інших середніх учбових закладах вчиться 37 мільйонів чоловік. У вищих учбових закладах навчається 1 мільйон 230 тисяч студентів, що більш як на 400 тисяч перевищує їх довоєнну чисельність.

Успішно розвиваються радянська література й мистецтво, які служать у нас інтересам народу і є важливим засобом комуністичного виховання радянських людей.

Зросла сітка науково-дослідних закладів. Зроблено нові великі кроки в розв'язанні завдання, поставленого товаришем Сталіним перед радянськими вченими: «Не тільки наздогнати, але й перевершити найближчим часом досягнення науки за межами нашої країни». Слідом за розкриттям секрету атомної енергії наші вчені багатьма іншими визначними працями і відкриттями сприяли технічному прогресові, виконанню й перевиконанню наших народногосподарських планів.

Проведені в цьому році творчі дискусії в питаннях мовознавства і фізіології рушили вперед розвиток нашої радянської науки.

Винятково важливе значення мали виступи товариша Сталіна в дискусії у питаннях мовознавства, які забезпечили крутий перелом, насамперед, у цій галузі науки. Показавши, що наука не може розвиватися і досягати успіхів без боротьби думок, без свободи критики, без заміни застарілих формул і висновків новими, товариш Сталін відкрив для всієї радянської наукової думки широкі простори в розв'язанні нових завдань, що стоять перед нашою державою.

Говорячи про наші успіхи в галузі радянського і культурного будівництва, не можна не сказати про наші славні Збройні Сили, про нашу армію, авіацію і військово-морський флот. Виконуючи з честю свій військовий обов'язок, вони надійно стоять на варті миру і безпеки нашої Батьківщини. (Тривалі оплески).

Товариш Сталін учить, що при комунізмі народне господарство, організоване за планом, базуватиметься на вищій техніці як у галузі індустрії, так і в галузі сільського господарства. Отже, нам необхідно організувати подальше піднесення радянської економіки, ще більше підвищити технічну озброєність усіх галузей господарства добитися подальшого розвитку продуктивних сил країни.

У світлі цих завдань, які стоять перед радянським народом, величезне значення мають рішення Уряду про будівництво Куйбишевської і Сталінградської гідроелектростанцій на Волзі, Головного Туркменського каналу Аму-Дар'я—Красноводськ, Каховської гідроелектростанції на Дніпрі Південно-Українського і Північно-Кримського каналів. За своїми масштабами, технічним задумом строками здійснення ці будови є справжніми будовами комунізму. Кожна з них включає в себе гідроелектростанції, греблі, канали, водоймища системи зрошення. Нові будови являють собою складний комплекс технічних споруд. Будівництво таких споруд можливе тільки в нашій країні в умовах планового соціалістичного господарства.

Новостворювані чотири гідроелектростанції матимуть загальну встановлену потужність понад 4 мільйони кіловат і дадуть у середній за водністю рік 22 мільярди кіловат-годин електроенергії тобто в одинадцять з лишком разів більше тієї кількості енергії, яку в 1913 році виробляла всі електростанції царської Росії.

Куйбишевська і Сталінградська гідроелектростанції дозволять у повній мірі забезпечити електроенергією Москву і швидкими темпами розвиват

(Продовження на 4 сторінці.)

Доповідь М. О. БУЛГАНІНА на урочистому засіданні Московської Ради 6 листопада 1950 року

(Продовження)

економіку Поволжя і районів Центрально-Чорноземних областей, а гідроелектростанції Головного Туркменського каналу і Каховська—економіку Прикаспійських районів Туркменії і Нижнього Придніпров'я. Країна дістане змогу ввести в дію нові промислові підприємства і впровадити передову техніку на діючих підприємствах.

Зрошення і обводнення районів Заволжя, Південної України і північних районів Криму, пустинних і напівпустинних районів Прикаспію і Середньої Азії дасть країні додатково мільйони пудів пшениці, рису, бавовни та інших технічних культур. Великого розвитку на зрошених землях набере тваринництво. Електрична енергія нових станцій буде широко застосовуватися в промисловості і в сільськогосподарському виробництві.

Рішення Уряду про будови на Волзі, Аму-Дар'ї і Дніпрі зустрінуті в нашій країні з великим піднесенням. Робітники багатьох промислових підприємств беруть зобов'язання швидко й добре виконувати замовлення для нових будов. Радянські вчені та інженерно-технічні працівники спрямовують свої творчі зусилля на розв'язання технічних проблем дового будівництва. Колгоспники й колгоспниці Поволжя, Туркменії, України і Криму беруть зобов'язання своєю трудовою участю прискорити здійснення будівельних робіт.

У ході розвитку радянського суспільства все більш важливого значення набуває ідейно-теоретичне гартування наших кадрів. Умови переходу від соціалізму до комунізму зобов'язують нас підняти на вищій ступінь всю ідеологічну роботу, добитися дальшого поліпшення справи комуністичного виховання трудящих.

Комунізм не може бути збудований без повного подолання пережитків капіталізму в свідомості наших людей. Ось чому повинна бути посилена боротьба з різними проявами некоммуністичного ставлення до праці і соціалістичної власності, до додержання державних інтересів. Треба рішуче викоринювати буржуазні впливи в галузі науки, літератури і мистецтва, наполегливо вдосконалювати роботу по марксистсько-ленінському вихованню наших кадрів усіх спеціальностей, допомогти їм оволодіти наукою про закони розвитку суспільства.

Наша комуністична партія закликає не заспокоюватися на досягнутому і не тішитися успіхами. Було б негідно радянських людей не помічати хиб у роботі і не вживати заходів до їх усунення.

Не можна, наприклад, обминути таке непріпустиме явище, як порушення законів про обов'язкове виконання державних планів. Досі в ряді галузей промисловості окремі підприємства систематично не виконують встановлених для них планів. Керівники цих галузей промисловості заспокоюють себе тим, що погана робота підприємств,

які не виконують план, буде компенсована за рахунок перевиконання планів передовими підприємствами.

Це неправильний, нерадянський підхід до виконання державних планів. Така практика прикривання і замазування поганої роботи одних підприємств за рахунок доброї роботи других не має нічого спільного з радянським методом керівництва господарством. Такі прийоми не личать працівникам соціалістичного господарства. Так можуть міркувати і діяти тільки буржуазні комбинатори. Державний план—це закон. Кожне підприємство зобов'язане виконувати встановлене для нього завдання. З цієї вимоги повинні виходити не тільки працівники промисловості, але й усіх інших галузей нашого соціалістичного будівництва.

Не менш важливо відзначити серйозні хибі і в галузі капітального будівництва. На них звернув нашу увагу товариш Сталін. У той час, як розвиток промислового виробництва супроводиться зниженням собівартості продукції і на цій основі відбувається зниження цін на товари і зміцнення радянського карбованця, вартість будівництва, незважаючи на значне зростання обсягу капітальних робіт, не знижується і лишається надмірно високою. В проектуванні будівництва допускаються великі надмірності, що здорожує вартість будівництва. Внаслідок серйозних хиб у плануванні капітального будівництва матеріальні і грошові засоби розпоршуються по багатьох будовах, що викликає подовження строків будівництва, затримку введення в дію нових потужностей і збільшує розміри незавершеного будівництва. При теперішньому величезному розмаху нашого капітального будівництва це питання набуває великого державного значення.

Керівники наших будівельних організацій зобов'язані покінчити з порушеннями завдань уряду про зниження вартості будівництва, забезпечити рішуче прискорення строків будівництва, поліпшити свою роботу і ліквідувати відставання від інших галузей нашого народного господарства.

Вірним і випробованим засобом боротьби з хибамі в нашій роботі є більшовицька критика й самокритика. Партія вчить, що критика й самокритика, яка є однією з рушійних сил радянського суспільства, допомагає рішуче усунувати старе, віджили і прокладати шляхи новому, передовому, прогресивному. Тому критикою і самокритикою слід користуватися не принагідно, а постійно. Критика і самокритика повинна бути невинною діючою зброєю, спрямованою на поліпшення всієї нашої роботи.

Ліквідація хиб у політичному вихованні, в господарському і культурному будівництві дасть можливість виявити нові джерела зростання соціалістичного виробництва і тим самим прискорити наш рух по шляху до комунізму.

II.

Радянський Союз і боротьба за зміцнення миру в усьому світі

Здійснюючи завдання народногосподарського будівництва, Радянський Союз наполегливо бореться за мир, за дружбу і співробітництво між народами всіх країн.

Пліч-о-пліч з Радянським Союзом ведуть боротьбу за мир і дружбу народів країни народної демократії—Албанія, Болгарія, Угорщина, Польща, Румунія, Чехословаччина.

За справу миру під керівництвом комуністичної партії Китаю на чолі з товаришем Мао Цзедуном активно бореться великий китайський народ. (Тривалі оплески).

Твердо стоїть у таборі миру Німецька Демократична Республіка.

За справу миру, за свободу і незалежність свого народу веде визвольну війну героїчний корейський народ. (Тривалі оплески).

Всі ці народи являють табір миру, соціалізму і демократії.

Товариш Сталін неодноразово вказував, що різниця в економічних системах та ідеологіях не виключає співробітництва і нормальних відносин між Радянським Союзом і капіталістичними країнами, зокрема, між Радянським Союзом і Сполученими Штатами Америки.

«Для співробітництва,—говорить товариш Сталін,—не потрібно, щоб народи мали однакову систему. Треба поважати системи, схвалені народом». Разом з тим, товариш Сталін вказує, що

«треба розрізнити можливість співробітничати і бажання співробітничати. Завжди існує можливість співробітничати, але не завжди є бажання співробітничати».

Щодо Радянського Союзу, то в усьому світові відомі численні зусилля і практичні кроки нашого уряду, спрямовані на зміцнення справи миру і співробітництва народів.

Таборі соціалізму і демократії, табірні миру протистоїть табір імперіалізму, який очолюється правлячими колами Сполучених Штатів Америки і проводить політику розв'язування нової війни, політику панування сильних країн над слабкими.

До другої світової війни головними конкурентами американських імперіалістів на світових ринках були Німеччина і Японія. Після розгрому цих країн у війні імперіалісти США намагаються використати обстановку, що створилась, для загарбання джерел сировини і ринків збуту. Але цім їм цілі не обмежуються. Американські імперіалісти сподіваються, що нова, третя війна повинна привести до розгрому Радянського Союзу і країн народної демократії, до придушення робітничого і національно-визвольного руху в усіх інших країнах, до встановлення світового панування імперіалістів США. В ім'я всього цього в таборі імперіалізму посилюється гонка озброєнь, роздуваються воєнні видатки, збільшується чи-

сельність збройних сил, знищуються рештки демократичних свобод і переслідуються прогресивні організації. Для досягнення цих цілей американські імперіалісти надіються використати як гарматне м'ясо армії залежних від них країн. Правлячі кола Англії та Франції, які здійснювали політику самостійну зовнішню політику, тепер, на шкоду своїм національним інтересам, в усіх основних міжнародних питаннях догідливо підкоряються диктатові імперіалістів США.

Останнім часом імперіалісти Сполучених Штатів Америки перейшли від політики підготовки агресії до прямих актів агресії. Найбільш відкритим проявом цієї політики є збройна інтервенція США в Кореї.

Радянський Уряд, вірний своїй незмінній політиці миру, з самого початку подій у Кореї наполягав на врегулюванні конфлікту мирними засобами. З цією метою Радянський Уряд пропонував негайно припинити воєнні дії в Кореї і одночасно вивести звідти всі іноземні війська, надавши тим самим корейському народові можливість вирішити свої внутрішні справи без іноземного втручання.

Проте американський уряд, який став на шлях відкритої агресії, відхилив усі пропозиції, спрямовані на мирне врегулювання корейського питання. На цьому прикладі народи всіх країн наочно переконались, хто стоїть за мир, а хто за нову війну.

Після всіх невдач і тяжких поразок, яких зазнало американське військово командування в Кореї в боротьбі з волелюбним корейським народом, американці зосередили для війни в Кореї майже всі свої збройні сили на Далекому Сході. Не покладаючись тільки на свої сили, американці притягли до операції війська Англії та інших країн. Тільки діючи такими великими силами, що в кілька разів переважають сили корейської Народної армії, інтервентам вдалось добитися певних воєнних успіхів.

Корейський народ після великих воєнних успіхів переживає зараз воєнні невдачі, але вони не зламали волю корейського народу до боротьби. Невдачі бувають в усій війні. Колись і наша Радянська держава в роки іноземної воєнної інтервенції і громадянської війни переживала величезні труднощі. Проте інтервенти були розгромлені і вигнані. (Тривалі оплески).

Своєю героїчною боротьбою проти американських інтервентів корейський народ завоював співчуття миролюбних народів усього світу. (Оплески). Корея стала прапором визвольного руху для пригноблених і залежних країн. (Оплески).

Виявляючи волю народів, які зазнали страхіть війни, великі держави після перемоги над фашистською Німеччиною та імперіалістичною Японією встановили погоджену систему взаємовідносин між державами, що гарантує мир і безпеку народів. Основою цієї системи були Потсдамська угода, а також Статут Організації Об'єднаних Націй. Проте англо-американські імперіалісти вже давно проводять лінію на зруйнування цієї системи міжнародного співробітництва. В обхід і всупереч Статуту ООН англо-американські імперіалісти створили агресивний Північно атлантичний союз і збивають інші агресивні воєнні блоки.

Англо-американські правлячі кола зривають укладення мирного договору з Німеччиною і прагнуть якнайдовше затягти окупацію Західної Німеччини. Нарada міністрів закордонних справ Сполучених Штатів Америки, Великобританії і Франції, яка відбулась у вересні цього року в Нью-Йорку, прийняла рішення про відтворення німецької армії в Західній Німеччині, про практичні заходи по ремілітаризації Західної Німеччини і про використання її людських і матеріальних ресурсів у своїх інтересах, ігноруючи національні інтереси німецького народу.

Політика розколу Німеччини, яку проводить американський, англійський та французький уряди в порушення принципів Потсдамської угоди, привела до розриву нормальних економічних зв'язків між західними і східними областями Німеччини, до розвитку в Західній Німеччині лише тих галузей промисловості, які зв'язані з воєнним виробництвом.

(Закінчення в наступному номері.)

Тво редактора А. ЗАПОРОЖЕЦЬ.